

31993L0083

6.10.1993

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 248/15

SMĚRNICE RADY 93/83/EHS

ze dne 27. září 1993

o koordinaci určitých předpisů týkajících se autorského práva a práv s ním souvisejících při družicovém vysílání a kabelovém přenosu

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na čl. 57 odst. 2 a článek 66 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

ve spolupráci s Evropským parlamentem ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽³⁾,

(1) vzhledem k tomu, že cíle Společenství stanovené ve Smlouvě zahrnují též vytváření stále těsnějších svazků mezi národy Evropy, upevňování úzkých vztahů mezi státy, které patří do Společenství, a zajišťování hospodářského a společenského růstu zemí Společenství společným postupem pro odstraňování bariér, které rozdělují Evropu;

(2) vzhledem k tomu, že Smlouva za tímto účelem předpokládá vytvoření společného trhu a území bez vnitřních hranic; že opatření, kterými se toho má dosáhnout, zahrnují odstraňování překážek pro volný pohyb služeb a vznik systému, který zajistí, že svobodná hospodářská soutěž na společném trhu není narušována;

že za tímto účelem může Rada přijmout směrnice pro koordinaci právních a správních předpisů členských států týkajících se vzniku a provozování činností osob samostatně výdělečně činných;

(3) vzhledem k tomu, že vysílání přenášené přes hranice uvnitř Společenství, zejména družicové a kabelové, je jedním z nejdůležitějších způsobů pro prosazování těchto cílů Společenství, které jsou zároveň politické, hospodářské, společenské, kulturní i právní;

(4) vzhledem k tomu, že Rada již přijala směrnici 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽⁴⁾, která upravuje distribuci a výrobu evropských televizních programů, reklamu a sponzorování, ochranu nezletilých a právo na odpověď;

(5) vzhledem k tomu, že dosažení těchto cílů v přeshraničním družicovém a kabelovém přenosu z jiných členských států doposud stále brání řada rozdílů ve vnitrostátních předpisech o autorském právu a také určitý stupeň právní nejistoty; že nositelé práv jsou vystavováni nebezpečí, že uvidí využití svého díla bez vyplacení odměny, nebo že jednotliví nositelé výlučných práv v různých členských státech blokují využívání svých práv; že zejména právní nejistota tvoří přímou překážku volného oběhu programů ve Společenství;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 255, 1.10.1991, s. 3 a

Úř. věst. C 25, 28.1.1993, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. C 305, 23.11.1992, s. 129 a

Úř. věst. C 255, 20.9.1993.

⁽³⁾ Úř. věst. C 98, 21.4.1992, s. 44.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.

- (6) vzhledem k tomu, že pro účely ochrany autorského práva je dnes činěn rozdíl mezi sdělením veřejnosti prostřednictvím přímých družic a sdělením veřejnosti prostřednictvím komunikačních družic; že takové rozdíly v právním zacházení nejsou nadále ospravedlnitelné, protože je dnes dostupný a možný individuální příjem prostřednictvím obou typů družic;
- (7) vzhledem k tomu, že svobodnému vysílání programů také brání současná právní nejistota, zda vysílání přes družici, jejíž signál lze zachytit přímo, ovlivňuje pouze práva v zemi, ze které se vysílá, nebo dohromady ve všech zemích, kde lze takové vysílání přijímat; že tato právní nejistota ovlivňuje dnes téměř všechny programy vysílané ve Společenství přes družice, protože komunikační družice a přímé družice jsou posuzovány pro účely ochrany autorského práva stejně;
- (8) vzhledem k tomu, že u programů šířených přes hranice kabelovými sítěmi také chybí právní jistota, která je základní podmínkou pro svobodný pohyb programů ve Společenství;
- (9) vzhledem k tomu, že rozvoj nabývání práv prostřednictvím povolení na smluvním základě významně přispívá k utváření žádoucího evropského audiovizuálního prostoru; že by mělo být zajištěno další používání takových smluvních ujednání a že by mělo být podporováno jejich hladké užívání v praxi, kdekoli je to možné;
- (10) vzhledem k tomu, že v současnosti si provozovatelé kabelového vysílání zejména nemohou být jisti, že získali veškerá práva na program, na která se taková smlouva vztahuje;
- (11) vzhledem k tomu, že dotyčné strany v různých členských státech nejsou stejně vázány závazky, které jim brání v tom, aby odmítly bez oprávněného důvodu jednat o získání práv pro kabelové vysílání, nebo aby taková jednání mařily;
- (12) vzhledem k tomu, že právní rámec pro vytvoření jednotného audiovizuálního prostoru stanovený směrnicí 89/552/EHS musí být proto doplněn, pokud jde o autorské právo;
- (13) vzhledem k tomu, že je proto třeba učinit konec rozdílným v režimu přenosu programů přes komunikační družice, které existují v členských státech, aby se zásadním kritériem v celém Společenství stala skutečnost, zda jsou díla nebo jiné chráněné příspěvky sdělovány veřejnosti; že toto také zajistí rovné zacházení s provozovateli přeshraničního vysílání bez ohledu na to, zda používají přímou družici nebo komunikační družici;
- (14) vzhledem k tomu, že právní nejistota týkající se nabývání práv, která brání družicovému vysílání, je třeba překonat tím, že se na úrovni Společenství vymezí pojem sdělení veřejnosti pomocí družice; že takové vymezení by zároveň mělo určit, kde k takovému sdělení dochází; že takové vymezení je nezbytné, aby se zabránilo kumulativnímu použití několika vnitrostátních právních předpisů na jediné vysílání; že ke sdělení veřejnosti pomocí družice dochází pouze tehdy a v tom členském státě, pokud je programový signál vložen pod kontrolou odpovědné vysílající organizace do nepřetržitého komunikačního řetězu, který vede k družici a pak na zem; že běžné technické postupy týkající se programového signálu by neměly být považovány za přerušování řetězu vysílání;
- (15) vzhledem k tomu, že nabývání výlučných vysílacích práv na smluvním základě by mělo být v souladu s právními předpisy členského státu o autorském právu a právech s ním souvisejících, kde ke sdělování veřejnosti pomocí družice dochází;
- (16) vzhledem k tomu, že zásada smluvní svobody, na které je tato směrnice založena, umožní nadále omezovat využívání těchto práv, zejména pokud jde o některé technické prostředky přenosu nebo o určité jazykové verze;
- (17) vzhledem k tomu, že při posuzování výše platby za nabytá práva by měly strany přihlížet ke všem aspektům vysílání, jakými jsou skutečný počet diváků programu, potenciální počet diváků a jazyková verze;
- (18) vzhledem k tomu, že použití zásady země původu obsažené v této směrnici by mohlo být problematické, pokud jde o stávající smlouvy; že tato směrnice by měla stanovit pětiletou lhůtu, tam kde je to nezbytné, pro přizpůsobení stávajících smluv smyslu této směrnice; že výše uvedená zásada země původu by se proto neměla vztahovat na stá-

- vající smlouvy, jejichž platnost skončí před 1. lednem 2 000; že pokud strany mají v té době ještě na smlouvě zájem, měly by mít možnost opětovně vyjednat podmínky smlouvy;
- (19) vzhledem k tomu, že stávající mezinárodní koprodukční smlouvy musí být vykládány se zřetelem k hospodářskému účelu a rozsahu, které měly strany na mysli při jejich podpisu; že v minulosti mezinárodní koprodukční smlouvy často výslovně a přesně nepovažovaly sdělení veřejnosti pomocí družice ve smyslu této směrnice jako zvláštní využívání práv; že základní filozofií mnohých stávajících mezinárodních koprodukčních smluv je, že koprodukční práva jsou vykonávána odděleně a nezávisle každou smluvní stranou a dělí se o ně navzájem podle územních hranic; že v situacích, kdy by se sdělení veřejnosti pomocí družice povolené jedním koproducentem dotklo hodnoty uživatelských práv druhého koproducenta, platí obecně takový výklad stávající smlouvy, že za běžných okolností by musel dát druhý koproducent svůj souhlas s povolením prvního koproducenta ke sdělení veřejnosti pomocí družice; že jazyková exkluzivita jednoho koproducenta bude dotčena, pokud se jazyková verze či jazykové verze, včetně dabované verze nebo verze s titulky, budou shodovat s jazykem či jazyky běžně srozumitelnými na území, na které má podle smlouvy práva druhý koproducent; že pojem exkluzivity by měl být chápán širěji, pokud jde o sdělení takového díla veřejnosti pomocí družice, které sestává převážně z obrázků a neobsahuje dialogy ani titulky; že v případech, kdy mezinárodní koprodukční smlouva výslovně neřeší rozdělení práv sdělení veřejnosti pomocí družice ve smyslu této směrnice ve zvláštních případech, je třeba jasná úprava;
- (20) vzhledem k tomu, že sdělení veřejnosti pomocí družice ze třetích zemí se za určitých okolností považuje za uskutečněné v členském státě Společenství;
- (21) vzhledem k tomu, že je nezbytné zajistit ochranu autorů, výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů i vysílajících organizací ve všech členských státech a to, aby taková ochrana nepodléhala systému zákonných licencí; že pouze tímto způsobem je možné zajistit, aby rozdíl v úrovni ochrany v rámci společného trhu nevedly k narušování hospodářské soutěže;
- (22) vzhledem k tomu, že nástup nových technologií má mít zřejmě dopad na kvalitu i množství využívání děl a obdobných příspěvků;
- (23) vzhledem k tomu, že se zřetelem k takovému vývoji by měla být úroveň ochrany podle této směrnice nadále brána v úvahu pro všechny nositele práv v oblasti působnosti této směrnice;
- (24) vzhledem k tomu, že harmonizace právních předpisů podle této směrnice zahrnuje i harmonizaci ustanovení zajišťujících vysokou úroveň ochrany autorů, výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílajících organizací; že tato harmonizace by neměla umožnit vysílajícím organizacím, aby využívaly rozdílů v úrovni ochrany přemístěním své činnosti ke škodě audiovizuální výroby;
- (25) vzhledem k tomu, že ochrana práv souvisejících s autorským právem v případech sdělení veřejnosti pomocí družice by měla být přizpůsobena ochraně obsažené ve směrnici Rady 92/100/EHS ze dne 19. listopadu 1992 o právu na pronájem a půjčování a některých právech v oblasti duševního vlastnictví souvisejících s autorským právem⁽¹⁾; že zejména toto zajistí, aby výkonní umělci a výrobci zvukových záznamů měli zajištěnou odpovídající odměnu za své výkony a zvukové záznamy při sdělení veřejnosti pomocí družice;
- (26) vzhledem k tomu, že ustanovení článku 4 nebrání členským státům, aby rozšířily domněnku stanovenou v čl. 2 odst. 5 směrnice 92/100/EHS na výlučná práva podle článku 4; že ustanovení článku 4 nebrání členským státům stanovit vyvratitelnou domněnku o povolení k využívání výlučných práv výkonných umělců uvedených v daném článku, pokud je taková domněnka v souladu s Mezinárodní úmluvou o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací;
- (27) vzhledem k tomu, že kabelový přenos programů z jiného členského státu podléhá autorskému právu a popřípadě právům s ním souvisejícím; že provozovatel kabelového přenosu musí proto získat povolení od každého nositele práv ve všech částech přenášeného programu; že podle této směrnice by povolení mělo být smluvně zajištěno, ledaže by byla stanovena dočasná výjimka v případech stávajících systémů právních licencí;

(1) Úř. věst. L 346, 27.11.1992, s. 61.

- (28) vzhledem k tomu, že aby nositelé práv k jednotlivým částem programu, kteří nejsou smluvní stranou, svým zásahem nezpochybňovali hladký průběh smluvní úpravy, je třeba stanovit povinnost obracet se na organizaci pro kolektivní správu práv kvůli výlučnému hromadnému výkonu práva udělit povolení v rozsahu, který je nezbytný pro zvláštní povahu kabelového přenosu; že právo udělit povolení jako takové zůstává nedotčeno a pouze výkon tohoto práva je upraven do určité míry, takže právo udělit povolení pro kabelový přenos může být stále postupováno; že tato směrnice se netýká výkonu osobnostních práv;
- (29) vzhledem k tomu, že výjimka stanovená v článku 10 by neměla omezovat možnost nositelů práv převést svá práva na organizaci pro kolektivní správu práv a tím mít přímý podíl na platbách od provozovatele kabelového přenosu za takový přenos;
- (30) vzhledem k tomu, že smluvní ujednání týkající se povolení kabelového přenosu je třeba podpořit dodatečnými opatřeními; že strana usilující o uzavření obecné smlouvy by měla mít povinnost za sebe předložit kolektivní návrh smlouvy; že každá strana musí mít kdykoliv právo obrátit se při jednáních o pomoc na nestranné prostředníky, jejichž úkolem je napomáhat jednáním a kteří mohou předkládat návrhy; že kterýkoliv takový návrh i nesouhlas s ním by měl být doručen dotčeným stranám v souladu s dotčenými pravidly týkajícími se doručování právních dokumentů, zejména těmi, které jsou obsaženy v mezinárodních smlouvách; že je třeba zajistit, aby jednání nebyla bezdůvodně blokována nebo aby jednotlivým nositelům práv nebylo bezdůvodně bráněno v účasti na jednáních; že žádné z těchto opatření pro podporu nabývání práv nezpochybňuje smluvní povahu nabývání práv na kabelový přenos;
- (31) vzhledem k tomu, že pro přechodné období by měly mít členské státy možnost zachovat stávající subjekty s pravomocí na svých územích nad případy, kdy právo ke kabelovému přenosu programu bylo vysílající organizací bezdůvodně odmítnuto nebo nabídnuto za nepřiměřených podmínek; že právo dotyčných stran být orgánem vyslechnuty by mělo být zaručeno a existence tohoto subjektu by neměla dotyčným stranám bránit v obvyklém přístupu k soudům;
- (32) vzhledem k tomu, že však není třeba, aby předpisy Společenství řešily všechny tyto otázky, jelikož jejich dopad, s některými obchodně nevýznamnými výjimkami, je patrný pouze v jednom členském státě;
- (33) vzhledem k tomu, že by bylo vhodné stanovit minimální pravidla, která by umožnila a zaručila volné a nepřerušované družicové vysílání přes hranice a simultánní a nezměněný kabelový přenos programů vysílaných z jiných členských států na čistě smluvním základě;
- (34) vzhledem k tomu, že touto směrnicí by neměla být dotčena další harmonizace v oblasti autorského práva a práv s ním souvisejících a kolektivní správy takových práv; že možnosti členských států upravit činnost organizací pro kolektivní správu práv by se neměly dotknout svobody smluvního vyjednávání o právech stanovených touto směrnicí, pokud taková jednání probíhají v rámci obecných nebo zvláštních vnitrostátních předpisů upravujících hospodářskou soutěž či zákaz zneužívání monopolního postavení;
- (35) vzhledem k tomu, že by proto členské státy měly doplnit obecná ustanovení nezbytná k dosažení cílů této směrnice právními a správními opatřeními ve svých vnitrostátních právních předpisech za předpokladu, že taková opatření nejsou v rozporu s cíli této směrnice a jsou v souladu s právem Společenství;
- (36) vzhledem k tomu, že touto směrnicí není dotčena použitelnost pravidel hospodářské soutěže obsažených v článcích 85 a 86 Smlouvy,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

DEFINICE

Článek 1

Definice

1. Pro účely této směrnice se „družicí“ rozumí družice pracující na frekvenčních pásmech, která jsou podle právních předpisů o telekomunikacích vyhrazena pro vysílání signálů přijímaných veřejností nebo jsou vyhrazena pro uzavřenou komunikaci

z jednoho bodu do druhého. I ve druhém případě však musí být okolnosti, za kterých dochází k individuálnímu příjmu signálu, srovnatelné s okolnostmi v případě prvním.

2. a) Pro účely této směrnice se „sdělením veřejnosti pomocí družice“ rozumí činnost pod kontrolou a odpovědností vysílající organizace, při které jsou programové signály určené pro příjem veřejnosti vkládány do nepřerušovaného řetězu sdělení vedoucího na družici a z ní dolů na zem.

b) Ke sdělení veřejnosti pomocí družice dochází výlučně v těch členských státech, kde jsou pod kontrolou a odpovědností vysílající organizace programové signály vkládány do nepřerušovaného řetězu sdělení vedoucího na družici a z ní dolů na zem.

c) Pokud jsou programové signály kódované, jde o sdělení veřejnosti pomocí družice za podmínky, že prostředky k dekódování vysílání jsou poskytovány veřejnosti vysílající organizací nebo s jejím souhlasem.

d) Pokud ke sdělení veřejnosti pomocí družice dochází ve třetím státě, který neposkytuje úroveň ochrany uvedené v kapitole II,

i) a pokud jsou programové signály přenášeny na družici z vysílacího zařízení umístěného v členském státě, má se za to, že ke sdělení veřejnosti pomocí družice dochází v tomto členském státě a práva uvedená v kapitole II lze uplatnit vůči osobě provozující takové zařízení, nebo

ii) pokud se nepoužívá vysílací zařízení v členském státě, ale vysílající organizace usazená v členském státě provádí sdělení veřejnosti pomocí družice, má se za to, že k němu dochází v členském státě, ve kterém má vysílající organizace ve Společenství své ústředí, a práva uvedená v kapitole II lze uplatnit vůči vysílající organizaci.

3. Pro účely této směrnice se „kabelovým přenosem“ rozumí současný, neměněný a nekrácený přenos kabelem nebo mikrovlnným systémem pro příjem veřejností původního přenosu z jiného členského státu pevnými linkami nebo vzduchem, včetně družice, televizního nebo rozhlasového programu zamýšleného pro příjem veřejností.

4. Pro účely této směrnice se „organizací pro kolektivní správu“ rozumí organizace, která řídí a spravuje autorská práva a práva

s nimi související, přičemž tato činnost je jedinou nebo jednou z jejich hlavních činností.

5. Pro účely této směrnice se „hlavním režisérem filmového nebo audiovizuálního díla“ rozumí jeho autor nebo jeden z jeho autorů. Členské státy mohou stanovit, že za spoluautory lze pokládat i další osoby.

KAPITOLA II

VYSÍLÁNÍ PROGRAMU POMOCÍ DRUŽICE

Článek 2

Vysílací práva

Členské státy stanoví, že autor má výlučné právo na to, aby souhlasil se sdělením autorského díla veřejnosti pomocí družice, pokud jsou splněna ustanovení této kapitoly.

Článek 3

Nabytí vysílacích práv

1. Členské státy zajistí, aby souhlas podle článku 2 bylo možné získat pouze smluvně.

2. Členský stát může stanovit, že kolektivní smlouva mezi organizací pro kolektivní správu a vysílající organizací, týkající se určité kategorie děl, může být rozšířena na nositele práv stejné kategorie, kteří nejsou zastoupeni organizací pro kolektivní správu, pokud:

— sdělení veřejnosti pomocí družice probíhá současně s pozemním vysíláním stejné vysílající organizace a

— nezastoupený nositel práv má kdykoliv možnost vyloučit rozšíření kolektivní smlouvy na své dílo a vykonávat svá práva individuálně, nebo kolektivně.

3. Odstavec 2 se nevztahuje na kinematografická díla včetně děl vytvořených postupem podobným kinematografickým dílům.

4. Pokud právní předpisy členského státu umožňují rozšíření kolektivní smlouvy podle článku 2, musí tento členský stát informovat Komisi, které vysílající organizace mohou takového práva využít. Komise zveřejní tyto informace v řadě C Úředního věstníku Evropských společenství.

Článek 4

Práva výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílajících organizací

1. Pro účely sdělení veřejnosti pomocí družice jsou práva výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a vysílajících organizací chráněna články 6, 7, 8 a 10 směrnice 92/100/EHS.
2. Pro účely odstavce 1 se „bezdrátovým vysíláním“ ve směrnici 92/100/EHS rozumí také sdělení veřejnosti pomocí družice.
3. Pokud jde o výkon práv uvedených v odstavci 1, použijí se čl. 2 odst. 7 a článek 12 směrnice 92/100/EHS.

Článek 5

Vztah mezi autorským právem a právy s ním souvisejícími

Ochranou práv souvisejících s autorským právem podle této směrnice není dotčena ochrana autorského práva.

Článek 6

Minimální ochrana

1. Členský stát může stanovit dokonalejší ochranu pro nositele práv souvisejících s autorským právem, než požaduje článek 8 směrnice 92/100/EHS.
2. Při provádění odstavce 1 musí vzít členské státy v úvahu definice uvedené v čl. 1 odst. 1 a 2.

Článek 7

Přechodná ustanovení

1. Pokud jde o včasné provedení práv uvedených v čl. 4 odst. 1 této směrnice, použije se čl. 13 odst. 1, 2, 6 a 7 směrnice 92/100/EHS. Ustanovení čl. 13 odst. 4 a 5 směrnice 92/100/EHS se použije přiměřeně.
2. Na smlouvy o využití díla a obdobných chráněných příspěvků, které jsou platné dnem uvedeným v čl. 14 odst. 1, se od 1. ledna 2000 vztahují čl. 1 odst. 2 a články 2 a 3, pokud jejich platnost končí až po tomto dni.
3. Pokud mezinárodní koprodukční smlouva uzavřená před dnem uvedeným v čl. 14 odst. 1 mezi koproducentem z členského státu a jedním nebo více koproducenty z jiného členského státu nebo z třetích zemí výslovně stanoví systém dělení při využívání práv mezi koproducenty podle geografických oblastí

pro všechny druhy sdělení veřejnosti bez rozlišení úprav pro sdělení veřejnosti pomocí družice a pro jiné druhy sdělení, a pokud by sdělení veřejnosti pomocí družice zasahovalo do výlučného, zejména jazykového, postavení jednoho z koproducentů nebo jeho právních nástupců na daném území, vyžaduje povolení pro sdělení veřejnosti pomocí družice jedním z koproducentů nebo jeho právními nástupci předchozí souhlas nositele výlučného práva bez ohledu na to zda jde o koproducenta, nebo jeho právního nástupce.

KAPITOLA III

KABELOVÝ PŘENOS

Článek 8

Práva pro kabelový přenos

1. Členské státy zajistí, aby se při přenosu programů pomocí kabelu z jiného členského státu na jejich území dbalo na dodržování autorského práva a práv s ním souvisejících a aby k takovému přenosu došlo na základě individuálního nebo kolektivního smluvního ujednání mezi nositeli autorského práva, nositeli práv souvisejících s autorským právem a provozovateli kabelového přenosu.
2. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy do 31. prosince 1997 ponechat v platnosti systémy zákonných licencí, které platí nebo jsou výslovně stanoveny vnitrostátním právem ke dni 31. července 1991.

Článek 9

Výkon práv na kabelový přenos

1. Členské státy zajistí, aby právo nositelů autorského práva a nositelů práv souvisejících s autorským právem udělit nebo odmítnout povolení provozovateli kabelového přenosu ke kabelovému přenosu mohlo být vykonáváno pouze přes organizaci pro kolektivní správu.
2. Pokud nositel práv nepřevodil správu svých práv na organizaci pro kolektivní správu, má se za to, že organizace pro kolektivní správu, která spravuje práva stejné kategorie, je oprávněna spravovat jeho práva. Pokud spravuje práva té kategorie více než jedna organizace pro kolektivní správu, může se nositel práv svobodně rozhodnout, která společnost je oprávněna spravovat jeho práva. Nositel práv podle tohoto odstavce má stejná práva a povinnosti vyplývající ze smlouvy mezi provozovatelem kabelového přenosu a organizací pro kolektivní správu, která je považována za

oprávněnou spravovat jeho práva, jako nositelé práv, kteří správou svých práv organizaci pro kolektivní správu pověřili, a může uplatňovat tato práva po dobu, kterou stanoví dotyčný členský stát, která však nesmí být kratší než tři roky ode dne kabelového přenosu zahrnujícího jeho dílo nebo obdobný chráněný příspěvek.

3. Členský stát může stanovit, že pokud nositel práv povolil původní přenos díla nebo chráněného příspěvku, má za to, že souhlasil s tím, že výkon jeho práv pro kabelový přenos není uskutečňován na individuálním základě, ale v souladu s ustanoveními této směrnice.

Článek 10

Výkon práv pro kabelový přenos vysílajícími organizacemi

Členské státy zajistí, aby se článek 9 nevztahoval na práva vykonávána vysílajícími organizacemi, pokud jde o jejich vlastní přenos, bez ohledu na to, zda dotčená práva jsou jejich vlastní nebo jim byla postoupena jinými nositeli autorských práv a/nebo nositeli práv souvisejících s autorským právem.

Článek 11

Zprostředkovatelé

1. Pokud není uzavřena smlouva o povolení kabelového přenosu vysílání, členské státy zajistí, aby každá strana mohla požádat o pomoc jednoho zprostředkovatele nebo více zprostředkovatelů.
2. Úkolem zprostředkovatelů je poskytnout pomoc při jednání. Mohou rovněž předkládat stranám návrhy.
3. Pokud žádá ze stran nevyjádří svůj nesouhlas s návrhem podle odstavce 2 během tří měsíců, předpokládá se, že strany návrh přijímají. Oznámení návrhu a jakéhokoli nesouhlasu s ním by mělo být dotyčným stranám doručeno v souladu s použitelnými pravidly týkajícími se doručování právních dokumentů.
4. Zprostředkovatelé se vybírají tak, aby jejich nezávislost a nestrannost byla mimo jakoukoli pochybnost.

Článek 12

Ochrana před zneužitím postavení při jednání

1. Členské státy zajistí vhodnými prostředky občanského či správního práva, aby strany vstupovaly do jednání a prováděly jednání o povolení kabelového přenosu v dobré víře a zajistí, aby nebylo jednání bezdůvodně bráněno nebo aby jednání nebylo mařeno.

2. Členský stát, který v den uvedený v čl. 14 odst. 1 má subjekt s pravomocí na svém území nad případy, kdy bylo právo ke sdělení veřejnosti pomocí kabelového přenosu v dotyčném státě vysílající organizací bezdůvodně odmítnuto nebo nabídnuto za nepřiměřených podmínek, může takový subjekt zachovat.

3. Odstavec 2 se použije v přechodném období osmi let ode dne uvedeného v čl. 14 odst. 1.

KAPITOLA IV

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 13

Kolektivní správa práv

Touto směrnicí nejsou dotčeny předpisy členských států upravující činnost organizací pro kolektivní správu.

Článek 14

Závěrečná ustanovení

1. Členské státy přijmou právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1995. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

Přijímají-li členské státy tato opatření, musí v nich být učiněn odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob, jakým má být tento odkaz učiněn, si určí členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Nejpozději do 1. ledna 2000 předloží Komise Evropskému parlamentu, Radě a Hospodářskému a sociálnímu výboru zprávu o provádění této směrnice a v případě nutnosti navrhne další kroky k jejímu přizpůsobení vývoji v rozhlasové a audiovizuální oblasti.

Článek 15

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne 27. září 1993.

Za Radu
předseda

R. URBAIN